

Vurulan Gülün Yarasından Kokusu Damlar

– Yaşar AYDIN · 18 Mayıs 2012

Bilir misiniz...

İki damla gözyaşının arasına

Kaç hıçkırığın sığıdığını

Bilir misiniz...

Uykusundan firari hasret yarasına

Ayrılığın müebbetlik kaç sızı yığdığını

Söyleyin de

Ne şafaklar gücensin

Ne de gün batımları...

Neyleyim ki unuttum ben artık

İki sabah arasının mı bir gece

Yoksa iki gece arasının mı bir sabah ettiğini Kuraklığımın çöllenmiş yüreğinde

Ben ancak böylesiyle iflah olurum deyip

Nuh tufanı sevdasına kapılmışlık varken

Hangi eylül'ün gözü keser ki

Benim yağmurlarımı yağmaya Ben ki...

Hayallerimin geçit vermez dağlarında yorulmuşum

Ben ki..

Eşkiya hatıralarımın kıyımında uçurumlara sorulmuşum Bu türkümü de ağıtsız bırakırım sanmayın...

Uzağıma düşen sabahları

Şafağından tutup kaldırsam da

Ne çare ki hala

Gözyaşlarımın kıskançlığından gizlediğim

Utangaç bir unutkanlıktır gülümseyişlerim Alın şu gözümün önünden

İdam sehpalı yar bakışlarını

Yarası kanadıkça

Gölgesi uzar acılarımın Yok, yok...

Yakamozlar da vefasız çıktı

Geceyi koluma takıp

Yar uyanışlarının mahmurluğunu her aradığımda

En çok ay ışığı yorgun düşerdi Ama bilirim ki...

Sancısına katlanır da

Başında sırtlanlar bekleyen bir ceylan

Yine de doğuramaz yavrusunu Aldırmaz ki zaten...

Dermanı mahçup olup geri dönse de

Sabrını deneyen bülbül kalır başucunda
Hangi teselliye sığdığı da bilinmez ama
Vurulan gln yarasından kokusu damlar